

האמריקאים בטוחים: הוא נרצח האיש שידע יותר מדי



בדירתה של פולה מוזס, אלמנתו של עורך ידיעות אחרונות ובעלי, התהלכה אשה צעירה ויפה כמוכתי הלם.

היא התהלכה כל היום אנה ואנה, החזיקה בידה את בנה בן השנתיים ולא זיהתה את האנשים שדיברו איתה. קשה היה להכיר באשה זו את ג'ודי ניר, צעירה חובבת-חיים ושוקת-חיים, כוכבת של מסיבות ומוקר של רכילר יות.

כמה ימים לפני כן קיבלה ג'ודי ידיעה שירדה עליה ככרע ביום בהיר: בע" לה, עמירם, נהרג כתאונת-מטוס במכ" סיקו.

הידיעה הגיעה לידי ידיעות אחרונות בשעה 8 בערב. העורכים ניסו באופן קרחני להתקשר עם ג'ודי ועם אמה, פולה. הם לא הצליחו. ג'ודי היתה בתערוכת-ציורים בירושלים, בחברת ידיד, קבלן. פולה היתה בהצגת-תיאטרון בתל-אביב.

אנשי ידיעות אחרונות התקשרו עם הרדיו והפצירו בעורכי-החדשות שם לעכב את שידור הידיעה המרעיש, עד



טם ג'ודי ניר, עמירם מוזס. יתוק מנג עם העולם



ניר באישיהשנה תשמ"ז
כל מי שידע, מת באופן מסתורי

כן, אך הוא לא העז. הוא חשש מפני תגובת הציבור האמריקאי, שאינו אוהב דברים כאלה, ושאינו אדיש כציבור הישראלי.

לעומת זאת סירב רגן להמציא לבית-המישפט מיסמכים סודיים רבים על הפרשה, "מטעמי ביטחון". יתכן מאוד שיש במיסמכים האלה חומר המרשיע את רגן עצמו ו/או את סגנו ראז, בוש. חומר זה היה ידוע מן הסתם לניר.

אולי התכוון נורת' להסתייע בניר? אולי פחד משהו מפני עדותו של זה? ● עצם התאונה היה חשוד. מכל צורות הרצח הפוליטי, הפלת מטוס היא הדרך הנוחה ביותר. חבלה קטנה במכ" שירי המטוס די בה כדי להשיג את המ" טרה בצורה שקטה. כפי שאמר השבוע מומחה: "תמורת 500 דולר אפשר לר" צוח במכסיקו כל אדם."

הוסיפו לחשוד זה נסיבות שונות. מה באמת עשה ניר במכסיקו? מדוע הומיז מטוס בשם ברוי? מדוע טיפל בעניין, מייד אחרי התאונה, סוחר-נשק ידוע, מרקוס כץ (מממן של המפ"ל, ולשעבר מבעלי הצהרון חדשון)?

אך יותר מכל הושפעו יורעי-דבר מן האווירה הכללית האופפת מיקרים כאי לה בארצות-הברית. החשש מפני מע" שירצח פוליטיים מטעם שרותי-הביטי חון או ספיחיהם הוא נפוץ וכללי.

למשל: עד היום משוכנעים אמרי-קאים רבים כי הנשיא ג'ון קנדי נרצח בידי גוף סודי, שהיה אולי קשור עם שרותי-הביטחון האמריקאיים. לפי חשד זה, הרוצח הגלוי, לי אוטולד-המופרע, היה רק מכשיר. ולראייה: מאז רצח קנדי מתו בזה אחר זה כל מי שידע עו משהו על העניין. כולם מתו בנסי-בות מיסתוריות, בעיקבות תאונות מו"רות או סיבות "טיבעיות" כביכול. כאשר דמות פוליטית שנוייה-במחל לוקת כמו עמירם ניר, הקשור לעניינים (המשך בעמוד 42)



עם פולה ניר, קרה משהו למי"ק

באמריקה האמינו הכל, מן הרגע הראשון, שעמירם ניר נרצח. העיתון המכובד נ"דירוק טיימס, כעל הסיגנון השמרני והאחראי, כמעט הכי ריו על כך בכותרת. הידיעה נוסחה בש" פתר-מזים שקופה, שהובילה את הקורא בהכרח למסקנה כי "המוות המיסתורי", כהגדרת העיתון, היה רצח פוליטי. בעיני האמריקאים היה זה חשש סביר, בגלל כמה סיבות:

● איש לא היטיב לרדת את סודר תיו של ג'ורג' בוש כמו עמירם ניר. בוש פגיע ביותר כפרשת איראן-קונטראס, שעמירם היה אחד מיוזמיה העיקריים בשלב מסויים. הוא גם תירך את בוש, בשעתו, בעניין זה.

עכשו עומד בוש להיכנס לבית-הל-כן. בעיני אמריקאים רבים היה זה טיב-עי כי משהו מחסירי-כוש יחליט לחסל את הער הבלתי-נוח.

● ברגע זה מתנהל המישפט נגר שותפו וידידו של ניר, קציני-הנחתים אוליבר נורת'. הנשיא רונלד רגן סירב לחון אותו, כפי שנחוננו אנשי השב"כ כפרשת האוטובוס בקו 300, וכפי שנ" חון הנשיא ריצ'ארד ניקסון על-ידי יור" שו, ג'ראלד פורד. רונלד רגן בוודאי היה שמח לעשות